

Arrestnummer C/ <i>JHJ</i> /2015
Repertoriumnummer 2015/ <i>3406</i>
Datum van uitspraak 23 september 2015
Rolnummer 1995/P/400
Notienummer parket-generaal 1995/PGA/400 1995/VJ11/400

urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaaftde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000265315-0001-0013-01-01-1

1995/PGA/400 – 1995/VJ11/400

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

1543 DE GEMEENTE,
vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en
schepenen,
Gemeentehuis te

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr. A. Meeusen, advocaat bij de balie van
Antwerpen

tegen

geboren te
wonende te

beklaagde

overleden

en inzake

Zegt dat de geldboete van 500 frank vermeerderd is met 1490 decimes per frank en de bijdrage van tien frank vermeerderd is met 1990 opdecimes per frank, zodat die geldboete 75.000 frank en die bijdrage 2.000 FRANK zullen bedragen:

bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebreke van betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor de geldboete van 500 frank,

Beveelt het herstel van de specifieke plaats in haar oorspronkelijke toestand door het slopen van de chalet en de garage gelegen te gekadastraerd als
en dit binnen een termijn van een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, dit onder verbeurte van een dwangsom van TWEEDUIZEND frank per dag vertraging.

Zegt dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien.

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats.

Zegt voor recht dat beide veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

RECHTDOENDE OVER DE VORDERING VAN DE BURGERLIJKE PARTIJ

De rechtbank verklaart de eis van de burgerlijke partij in zoverre deze strekt tot het bevelen van voornoemde herstelmaatregelen ontvankelijk en gegrond.

De Rechtbank verklaart de eis van de burgerlijke partij in zoverre deze strekt tot het horen veroordelen van beklaagde tot betaling van EEN FRANK provisioneel, onontvankelijk.

3. Rechtspleging voor het hof

┌ PAGE 01-00000265315-0005-0013-01-01-4 ┐

3.1.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep van Antwerpen, kamer 9, op 27 oktober 1999 werd als volgt beslist:

Gelet op de concrete vooruitzichten m.b.t. de specifieke zone waarin het kwestieus onroerend gelegen is, verwijst het Hof de zaak naar de terechtzitting van:

- 28 juni 2000 te 09.00 u;

3.2.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep van Antwerpen, kamer 9, op 18 oktober 2000 werd onder meer als volgt beslist:

Na beraadslaging herneemt het Hof de terechtzitting en beslist de zaak te behandelen, beperkt op strafgebied, behoudens wat de herstelvordering betreft;

Het Hof beslist verder om de behandeling der zaak op burgerrechtelijk gebied en wat de herstelvordering betreft uit te stellen;

3.3.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep van Antwerpen, kamer 9, op 28 februari 2001 werd als volgt beslist:

...

Overwegende dat de verjaring van de strafvordering, deze strafvordering nog niet verjaard zijnde op 18 december 1998, voor de eerste rechter geschorst was vanaf 2 november 1994, dag van de terechtzitting waarop de strafvordering aanhangig werd gemaakt;
dat op 22 februari 1995 het vonnis tussenkwam, vonnis waartegen beklagde en het Openbaar Ministerie hoger beroep aantekenden, zodat de schorsing bleef lopen tot 22

┌ PAGE 01-00000265315-0006-0013-01-01-4 ─┐

└

┘

september 1996, zijnde één jaar nadat op 22 september 1995 de strafvordering bij het vonnisgerecht in hoger beroep werd ingeleid;

dat de verjaring van de strafvordering rechtsgeldig gestuit is door het proces-verbaal van de terechtzitting van het Hof d.d. 28 juni 1996;

Overwegende dat vast te stellen is dat ingevolge wetswijziging de feiten thans strafbaar gesteld zijn bij de artikelen 2, 99, 146, 147, 148, 160, 171, 197 en 204 van het Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000;

...

Ontvangt het hoger beroep van beklaagde - inzoverre gericht op strafrechtelijk gebied - en van het Openbaar Ministerie en er recht op doende binnen de perken ervan;

Stelt vast dat de verjaring van de strafvordering rechtsgeldig gestuit werd zoals hoger vermeld;

Bevestigt, onder actualisering der wetgeving het bestreden vonnis in zoverre het beklaagde:

- schuldig verklaarde aan het haar ten laste gelegde feit,
- verplichtte tot betaling van een bijdrage van TIEN FRANK, door verhoging met 1.990 opdecimen gebracht op 2.000,- frank,
- verplichtte tot betaling van een vergoeding van duizend frank,
- veroordeelde in de kosten;

Wijzigend voor het overige;

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van HONDERD FRANK (100,- fr.), door verhoging met 1.490 opdecimen gebracht op VIJFTIENDUIZEND FRANK (15.000,- frank) of een vervangende gevangenisstraf van 10 dagen;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 1994;

Zegt dat de tenuitvoerlegging van deze geldboete integraal wordt uitgesteld gedurende een termijn van drie jaar;

Veroordeelt beklaagde in de kosten van de strafvordering in hoger beroep begroot op 4.608,-frank;

3.4.

Bij tussenarrest van de 9de kamer van het hof d.d. 28.02.2001 werd het hoger beroep van beklagde, in zoverre gericht op strafrechtelijk gebied, en het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ontvankelijk verklaard, en werd er uitspraak gedaan op strafgebied.

De zaak werd verder behandeld met betrekking tot de herstelvordering op de openbare zitting van 24 juni 2015.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van het hof werd de zaak in zijn geheel hernomen op de terechtzitting van 24 juni 2015.

De stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente komen vrijwillig tussen als eisers tot herstel.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de burgerlijke partij in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd,
- de eiser tot herstel de stedenbouwkundig inspecteur in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,
- de eiser tot herstel het college van burgemeester en schepenen van de gemeente in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep van beklagde, in zoverre gericht op strafrechtelijk gebied, en het hoger beroep van het Openbaar Ministerie werden reeds bij tussenarrest van de 9de kamer van het hof d.d. 28.02.2001 ontvankelijk verklaard.

Het hoger beroep van beklagde op burgerlijk gebied, regelmatig naar vorm en termijn, is eveneens ontvankelijk, behoudens het hoger beroep van beklagde tegen het

onontvankelijk verklaren van de vordering van de burgerlijke partij de gemeente tot het bekomen van een schadevergoeding van 1 euro provisioneel, wegens gebrek aan belang.

4.2. Omschrijving van de feiten

Conform de nota van het Openbaar Ministerie van 9 maart 2015, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd te worden in de zin dat de feiten met ingang van 1 september 2009 thans een inbreuk uitmaken op artikel 4.2.1.1° a) en c) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009)).

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

4.3. Met betrekking tot de herstellvorderingen

Beklaagde is overleden op 30 december 2007, zoals blijkt uit het uittreksel van de akte van overlijden gevoegd aan het dossier van de rechtspleging.

De herstellvordering werd ingesteld door de gemachtigde ambtenaar en de gemeente heeft zich ter zitting van 04.05.1993, zijnde voor het verval van de strafvordering, aangesloten bij deze herstellvordering, zodat het hof hierover nog dient te oordelen. Thans wordt de herstellvordering van de gemeente voortgezet door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente als eiser tot herstel.

Beklaagde werd vervolgd voor feiten van instandhouding van een houten chalet van 12,5 x 7 m en een garage van 3,5 x 8 m met zadeldak in een zone voor verblijfsrecreatie conform het gewestplan (KB 03.10.1979), zijnde een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied overeenkomstig art. 1.1.2.10° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Het hof stelt vast dat de herstellvorderingen van de stedenbouwkundig inspecteur en van de gemeente geënt zijn op de feiten van instandhouding. Ter zitting gedroegen zij zich naar de wijsheid van het hof.

De herstellvorderingen die door de stedenbouwkundig inspecteur of door de gemeente zijn ingesteld op grond van de instandhouding van handelingen, kunnen op grond van art. 6.1.1. laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vanaf 1 september

2009 niet langer worden ingewilligd indien de instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is, wat hier het geval is.

4.5. Op burgerrechtelijk gebied

De gemeente heeft zich burgerlijke partij gesteld voor de eerste rechter op de zitting van 01.02.1995, dus voor het verval van de strafvordering, zodat het hof in principe nog dient te oordelen over deze burgerlijke vordering.

Voor wat betreft de burgerlijke vordering waarbij 1 euro provisioneel werd gevorderd, is het hof niet gevat om hierover nog te oordelen, aangezien het hoger beroep van beklaagde op dit punt onontvankelijk is bij gebrek aan belang, en de burgerlijke partij ter zake geen hoofdberoep heeft ingesteld.

Voor wat betreft de burgerlijke vordering waarbij het herstel in de oorspronkelijke staat werd gevorderd, is deze burgerlijke vordering van de gemeente die zich op dit punt overigens gedroeg naar de wijsheid van het hof, ongegrond gezien de feiten niet langer strafbaar zijn.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek
- 146 vierde lid van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. vierde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 3, 20 van de wet van 17 april 1878

Verwijst de burgerlijke partij de gemeente tot de kosten van haar stelling in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 12,46 euro;

Verwijst de eiser tot herstel het college van burgemeester en schepenen van de gemeente tot de kosten van zijn stelling in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 0 euro;

Verwijst de eiser tot herstel de stedenbouwkundig inspecteur voor de provincie Antwerpen tot de kosten van zijn stelling in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 0 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

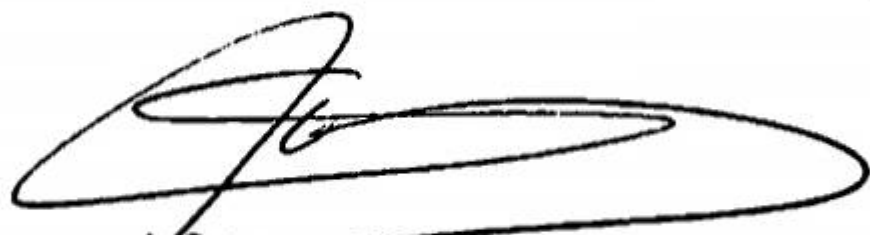
J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 23 september 2015

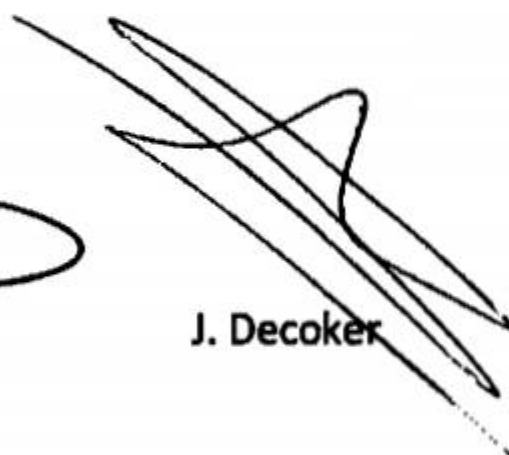
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

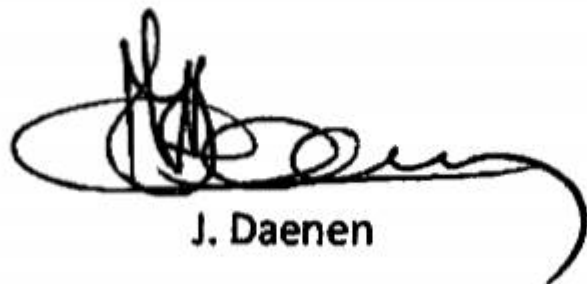
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

